

des alene af Kongen, i den samlede legislative Magts, Kongens og Rigsdagens, Hænder. Men her er der Spørgsmaal om at meddele Indfødsret til Personer, som aldeles ikke ere i det Tilfælde, at de efter Indfødsretten af 1776 dertil ere berettigede. Da jeg ved tidligere Leilighed udførligere har udviklet denne min Mening, men Forsamlingen ikke desto mindre har fundet sig besøiet til at vedtage Meddelelse af Indfødsret til adskillige Individuer, hvis Stilling ikke var væsentlig forskjellig fra deres, hvorom der er Spørgsmaal, skal jeg ikke vidtløftiggjøre Forhandlingerne ved nærmere at gaae ind paa Sagen; men jeg skal kun tillade mig at bemærke, at jeg aldeles henholder mig til, hvad jeg forhen har anført, og at jeg paa Grund heraf ikke vil afgive min Stemme i denne Sag. Jeg skal blot tilføie, at det forekommer mig, at der fra ethvert Synspunkt er med Hensyn til alle de omhandlede Individuer overmaade Lidet oplyst, der endog blot kunde nærme sig de Betingelser, som i Loven af 1776 om Indfødsretten krævedes, for at de kunne meddeles en saadan Berettigelse.

Bjerring: Jeg maa dog tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke indseer rettere, end at den danske Rigsdag maa være fuldkommen berettiget til i Overensstemmelse med Grundlovens § 54 ved Lov at meddele Indfødsret til Udlandinge. Det følger af sig selv, at denne Indfødsret ikke kan gjælde udenfor det Omraade, hvor den danske Grundlov gjælder. Den kan derfor i mine Tanker ikke komme i Collision med Indfødsretten efter Loven af 1776, som har et ganske andet Omraade end den Indfødsret, som efter Grundlovens § 54 kan meddeles af Rigsdagen. Da dette Spørgsmaal allerede i den forrige Sessjon af Landstinget er blevet debatteret, troer jeg ikke, at det er nødvendigt at tilføie mere, men jeg vilde kun reservere Rigsdagens Ret i Henseende til hvad den sidste ærede Rigsdagsmand yttrede.

Orsted: Der kan ikke være Tvivl om, at Rigsdagen jo i Genhold til Grundloven kan meddele Indfødsret; men jeg troer dog, at man, saalange ikke nærmere Bestemmelser ere givne, gjør rettest i, ikke at meddele Indfødsret til andre Personer end dem, som efter Indfødsretten af 1776 dertil ere berettigede.

Naar det siges, at Indfødsret kun kan gjælde indenfor det Omraade, hvori Rigsdagen har lovgivende Magt, maa jeg kun bemærke, for det Første, at Grundloven aldeles henholder sig til det engang gjældende Begreb — thi den giver intet nyt Begreb — og det er, Ret til Adgang til Embeder i alle under Kongens Scepter staaende Statsdele. Dernæst maa jeg bemærke, at naar Forholdene nærmere skulle ordnes, kan det maaffee have mislige Følger, at man havde en saadan affondret Indfødsret for de forskjellige Dele af Landet. Det har været antaget som Noget, der begrundede Statseenheden, som det ogsaa har vlist sig i den foregaaende Tid, at der er en fælles Indfødsret, som gjaldt over hele Staten. Fra Holsteens Side har der tidt været gjort Indvendinger derimod; men i Danmark har man altid staaet fast derpaa og i det af Stænderne i 1844 indgivne Andragende om, at der maatte holdes over Statseenheden, blev den fælles Indfødsret anført som et vigtigt Moment, ligesom ogsaa den danske Regering under Underhandlingerne om Forholdenes Ordning har staaet paa en fælles Indfødsret, hvorimod der fra andre Sider har været protesteret derimod. Jeg veed nok, at der er forskjellige Meninger om, hvorvidt det er gavnligt at beholde den fælles Indfødsret eller ikke, men uden at indlade mig paa dette Spørgsmaal troer jeg dog, at man gjorde vel i ikke at præjudicere Spørgsmaalet ved allerede nu at ophæve den fælles Indfødsret. Man kan vel sige, at det allerede er steet, ikke umiddelbart ved Grundloven, men ved de af Rigsdagen vedtagne Love om Indfødsrets Meddelelse; men jeg har derfor heller ikke troet, at der i nærværende Sag vil blive antaget andre Grundsætninger end hidtil; kun maa jeg for min Person paa det Bestemteste erklære, at jeg vedbliver min forhen yttrede Mening, saa at jeg paa ingen Maade kan indlade mig paa at votere Indfødsret for noget Individ, der ikke efter Loven af 1776 dertil er kvalificeret.

Bjerring: Jeg vilde være aldeles enig med den sidste ærede Taler om, at man ikke kunde meddele Noget Indfødsret uden i Overensstemmelse med Loven af 1776, hvis der ikke var indtraadt et meget afgjørende Factum,